

Kopia z oryginału, złożonego p. Ministrowi
spraw Zagranicznych.

253/5

MINISTERSTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. Dz. 253/ dnia 24 / I 1919 r.

załącz. Wydział

Oświadczenie poufne
Polskiej Centrali Demokratycznej na Ukrainie
w sprawie stosunków polsko-ukraińskich.

Polska Centrala Demokratyczna na Ukrainie, na posiedzeniu w d. 10 stycznia 1919 r. powzięła następującą uchwałę w sprawie stosunków polsko-ukraińskich:

1. Ze względu na obecne i przyszłe interesy Rzeczypospolitej Polskiej nie jest pożądanem, aby Ukraina miała ponownie stać się składową częścią wielkiej zjednoczonej Rosji, jej ekonomiczną i państwową podporą;

Dążenie narodu ukraińskiego do stworzenia z ukraińskich obszarów dawnego cesarstwa rosyjskiego suwerennej republiki ukraińskiej zgadza się z politycznymi interesami Polski.

Dlatego też polityka Rządu Polskiego w sprawie ukraińskiej nie powinna przeciwstawiać się dążeniom narodu ukraińskiego do stworzenia własnego niepodległego państwa, ani też - uzależniać się od stanowiska w tej sprawie koalicji zachodniej, gdyby ta ostatnia, wbrew głoszonej idei samookreślenia narodowego, zechciała popierać odrodzenie wielkiej niepodzielnej Rosji kosztem wolności narodu ukraińskiego.

2. Z wyżej wyszczególnionych względów w obecnym sporze polsko-ukraińskim Rząd Polski winien dążyć do możliwego załagodzenia tego sporu i uzgodnienia interesów sąsiedzkich obydwu narodów drogą wzajemnego porozumienia jeszcze przed Kongresem, na którym przedstawiciele Narodu Polskiego winni życzliwie popierać dążenia ukraińców do własnego niepodległego państwa.

Winien również Rząd Polski powyższe stanowisko swoje w sprawie Ukrainy przedstawić przy pierwszej możliwości przedstawicielom koalicji zachodniej.

Wzajemnie winien Rząd Polski uzyskać od rządu ukraińskiego ustalenie polubowne jeszcze przed Kongresem granic polsko-ukraińskich na zasadzie etnograficzno-historycznej z niezbędnym uwzględnieniem i zabezpieczeniem dla Polski następujących warunków polityczno-strategicznych:

a) natychmiastowego zaprzestania walk o wschodnią Galicję lub inne terytoria sporne;

b) zrzeczenia się przez pełnomocnych przedstawicieli narodu ukraińskiego wszelkich pretensji do Podlasia, Chełmszczyzny, wschodniej Galicji, zachodniej części Wołynia (niezbędnej do włączenia w granice Polski ze względów strategicznych), oraz do tych części Białorusi, które mają wejść w skład Rzeczypospolitej Polskiej, a które Ukraina przez traktat breski uważa za swoje terytoria;

c) zupełnego zagwarantowania: dla mniejszości polskiej na Ukrainie równości i wolności obywatelskiej, oraz pełnego życia i rozwoju narodowego,

zaś dla obywateli Rzeczypospolitej Polskiej swobody penetracji ekonomicznej na terytorjum Ukrainy;

3° W razie niemożności zrealizowania przez naród ukraiński swoich państwowych aspiracji z powodów, niezależnych od Polski, pod wpływem międzynarodowej polityki wielkich mocarstw zachodnich, Rząd Polski nie powinien dążyć do zbyt dalekiego rozszerzenia na południo-wschodnie granic Rzeczypospolitej, aby nie osłabiać wewnętrznej spójności i siły organizacyjnej państwa przez wytworzenie w nim wroziej i szkodliwej irredenty ukraińskiej. -

Zgodnie z oryginałem
Upoważniony do osobistego złożenia
Rządowi Rzeczypospolitej niniejszego oświadczenia
Wice-prezes P. C. D. na Ukrainie

Warszawa, d. /I 1919r. Karol Waligórski-